

כרסום היסודות

Eroding the Foundations

הפתיחה ביום חמישי, 29.6.23, בשעה 20:00

התערוכה תינעל בשבת, 29.7.23

אוצר: ד"ר אלעד ירון

אמניות: נאוה ג'וי אוזן, שרית אכטנברג, מיכל בלייר, רובי בקל, עדי ט. הופמן, ענבל כהן חמו, איריס חסיד, דינה לוי, יונתן לוי, שלומית ליור, דורון פישביין, תמר שפר

Curator: Dr. Elad Yaron

Artists: Navah Joy Uzan, Sarit Achtenberg, Michal Blayer, Rubi Bakal, Adi T. Hoffman, Inbal Cohen Hamo, Iris Hassid, Dina Levy, Jonathan Levy, Shlomit Liver, Doron Fishbein, Tamar Sheaffer

החלטנו שהגיע הזמן לשבור את הגלריה. לא רק בגלל המצב הפוליטי. גם בגלל מי שאנחנו, כיחידים ויחידות שבחרו לפעול ביחד. כי אנחנו צריכים להשתפר. או להשתנות. בשביל זה, צריך קודם לחפור אל התשתיות, להבין מה צריך לחזק, מה לשנות ומה פשוט להרוס. כאמניות ואמנים, החלטנו שהתהליך הזה צריך להיות פומבי.

המניע הראשון היה אקטואלי. הרגשנו שזה רגע מכריע בחברה. היסודות שלנו מתערערים. התשתיות הרעיוניות נסדקות, ניזוקות ומאיימות להתפוצץ. ברגע הזה, שבו גם התשתית הבסיסית ביותר של שיתוף פעולה בין בני אדם מאיימת לקרוס, בחרנו לעשות פעולה משותפת.

תחילה פירקנו ולמדנו את התשתית הפיזית של הגלריה. גילינו עליה דברים שלא ידענו. מתחת לבמה שנבנתה כשהיה פה סטודיו לריקוד, יש פרקט עץ. הצינור שתלינו הכל מסביבו, זורם בו רק אוויר. גם התקרה שתלינו ממנה דברים, יש לנו מזל שלא קרסה עלינו. בעיקר הבנו שהקירות שאנחנו משלמים עליהם לא מעט כסף, הם היצוג הפיזי הטהור לאמונה שלנו באמנות. כמי שעובדים על חיבורים בין חומר לרוח, הגיע הזמן שנביט בחלל מקרוב.

בהמשך פנינו, כל אחת ואחד להביט אל תוך נפשנו פנימה. כאמנים לא עשינו רק דברים פרקטיים. נכון יותר להגיד, שכאמנים השתמשנו בהגדרות שלנו למה היא פרקטיקה. התחלנו ליצור, כל אחת ואחד מתוך עצמו. התגלגלנו על הרצפה המאובקת, פיזרנו צלילים, כתמים וריחות חדשים. שברנו רק כדי לשבור, יצרנו הרס מבנים וניסינו להבין איך גורמים למסכים להשתלב בתוך כל זה יפה.

בשיא התהליך גילינו את חדוות ההרס. לא פחדנו יותר על התשתיות שפעם נראו לנו המרכז של הכל. במחי יד הרסנו דברים שלא ידענו אם נצליח לשחזר. הלכנו צעד רחוק יותר ממה שתכננו. ודווקא החופש הזה איפשר לנו לדמיין כיצד עשויים להראות יסודות חדשים, אולי יציבים יותר.